

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 18 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 80 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od četiristopne peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Občni zbor „Slovenskega društva“ v Ljubljani.

Le kratka je doba, odkar se je osnovalo v Ljubljani politično društvo, čegar namen je bilo združiti in organizovati vse napredne življe, a že v tem kratkem času pokazalo se je, kako potrebna je bila njega ustanovitev. Društvo razvija se vedno bolj in pridobiva vedno več prijateljev, kar se je moglo konstatovati iz poročil v občnem zboru, ki se je vršil včeraj zjutraj ob 11. uri v prostorih ljubljanske čitalnice. Zbralo se je nad 40 članov, katere je pozdravil društveni predsednik g. notar Gogola z nastopnim govorom:

Slavni občni zbor! V imenu odbora „Slov. društva“ pozdravljam na današnji občni zbor došle g. člane in veseli me, da se je mnogo g. članov odzvalo odborovemu vabilu na današnji občni zbor.

Danes ima Vam stari odbor položiti v prvi vrsti račun o svojem delovanju v preteklem letu.

Kar se tiče delovanja, je tudi v minolem letu odbor skušal zadostiti svoji nalogi, kolikor so to dopuščale njegove moči in izredne razmere, katere so nastale v minolem letu.

Sicer nimamo mnogo pridobitev naštetih, vendar pa z lahko vestjo konstatujemo, da smo tudi v minolem letu lepo napredovali.

Naši kandidatje za obč. volitve prodrli so tudi v minolem letu; priredili smo dalje tudi dva velika shoda, prvega v Ljubljani in drugega v Kranji in na Svetčevem banketu napravili primerno manifestacijo zoper nekatere sklepe I. kat. shoda, ki so naravnost merili zoper naroden naš program in našo narodnost.

To sicer ni veliko, ali zadovoljni smo vendar lahko; a čaka nas še mnogo dela zlasti na deželi.

Nasprotnikov strast in zaslepljenost, s katero proti nam nastopajo pri vsaki priliki in nenasitljiva želja, tudi v posvetnih rečeh imeti vedno prvo in jedino besedo, odprla je že marsikomu tudi na deželi oči, tako da je tudi v tem oziru zaznamovati napredek, kateri bode s časom toliko večji, kolikor bolj jih bodo spoznali po njih dejanjih tudi na deželi.

Kadar se bode po deželi več bralo, kakor do sedaj in se bodo ljudje sami prepričali, kaka stranka in s kakim namenom nam nasproti stoji, takrat oklenila se nas bode tudi vsa dežela in kakor jeden mož stala za našim programom: Vse za narod in njega napredek.

Da imamo že danes mnogo prijateljev tudi po deželi, dokaz nam je naše glasilo „Rodoljub“, katerega se tiska po 3000 iztisov.

To so glavne poteze naše bilance in podrobnosti o tem prepuščam poročilom, katera so na dnevnem redu in prosim navzoče g. člane, da blagovolijo pazno slediti tem poročilom.

Predno pa preidemo k tem, predstavim zboru vladnega zastopnika g. E. Laha in prosim, da zbor vzame to na znanje.

Nagovor g. predsednika bil je vzprejet z živimi dobroklici.

Tajnik g. dr. Triller čital je potem svoje obširno in jako marljivo sestavljeno poročilo, katero se glasi:

Slavni občni zbor! Velečastiti gospodje društveniki! Z minolim letom završilo je „Slovensko društvo“ drugo leto svojega obstanka in moja naloga je danes, da podam slavnemu zboru v kratkih potezah sliko o vnanjem in notranjem razvoju našega društva v tem letu. Pred vsem mi je naglašati, da minolo leto ni obistinilo nadeje, ki smo jo izrekli

pred letom osorej in da nam ni prineslo toli zaželenih sprav. Visoko in vedno višje so pluskali valovi domačega boja, globlje in globlje je prodiral v narod tisti neznosni terorizem takozvane „katoliške“ in v zadnjih njenih smotrih očitno protinarodne stranke, ki je pred dvema letoma rodil tudi naše društvo v obrambo starega, neskaljenega slovenskega programa. Minolo leto bilo je leto prvega slovenskega katoliškega shoda, to je tistega shoda, od katerega so izvenkranjski rodoljubi in manj inforimirani naši sodeželani pričakovali miru in sprave, ki jim je pa prinesel boj, neizprosni boj. Optimistične nadeje, ki so se stavile v katoliški shod celo od nekaterih naših somišljenikov, bile so poglavitni vzrok, da se naše društvo v minolem letu ni moglo tako razširiti in organizovati, kakor bi bilo želeli in da tudi število društvenikov ni znatno naraslo. V koliko je bila temu sokriva tudi naša lastna mlačnost, v to si ne svajam sodbe. Napredovali torej v marsičem nismo, vsaj navidezno ne, a nazadovali tudi nismo in to je v današnjih časih konečno že uspeh.

Iz društvene kronike zabeležiti mi je najprej, da je bil na lanskem občnem zboru voljen, izvzemši jednega odstopivšega odbornika, skoro soglasno zopet ves ostali stari odbor in g. Jernej Žitnik. Ker pa le-ta volitve ni prevzel, poklical se je v odbor po pravih prvi namestnik g. Peregrin Kajzel. Žal, da je bila temu blagemu in požrtvovalnemu rodoljubu odmerjena le še kratka doba bivanja mej nami, kajti že 22. februarja vzela ga je neizprosna smrt in na njegovo mesto je stopil v odbor drugi namestnik g. Josip Lavrenčič. Tako popolnjeni odbor imel je tekom leta 16 deloma rednih, deloma pomnožen z drugimi odličnimi rodoljubi izrednih sej, v katerih so se razpravljale ožje društvene in splošne politične zadeve. V javnost je stopilo naše društvo v minolem letu najprej pri dopolnilnih volitvah v mestni zastop Ljubljanski in tu mi je zabeležiti efektiven uspeh naše organizacije. Nasprotna stranka se namreč, uvažujú svoj poraz v prejšnjem letu in svojo onemoglost nasproti trdni falangi zavednih Ljubljanskih narodnjakov, volitve niti udeležila ni in brez volilnega boja prodrli so v vseh treh volilnih razredih kandidatje „Slov. društva“, katere smo proglasili temeljem želja in nasvetov volilcev na volilnem shodu, vršivšem se dne 10. aprila m. l.

Komaj mesec dni pozneje, dne 15. majnika, sklicalo je društvo javen društveni shod v Ljubljani, da proglasi odpor slovenske inteligencije zoper postopanje dvojice slovenskih državnih poslancev v zadevi češke ministerske obtožbe in da bi se storili hkrati primerni koraki v svrhu odstranitve vojaške bolnice in vojaškega skladišča iz najlepšega mestnega dela. Prvo točko dnevnega reda je sicer deželna vlada prepovedala a čez več tednov je ministerstvo notranjih zadev ipak ugodno rešilo telegrafično pritožbo društvenega vodstva ter nam dalo s tem vsaj akademično zadoščenje. Gledé druge točke dnevnega reda sklenila se je v smislu predloga referenta, odbornika gosp. dra. Bleiweis-Trsteniškega, primerna resolucija, o kateri se je obvestila tudi naša državnozborna delegacija. In uprav sedaj je tudi upanje, da opravičena želja Ljubljanskega prebivalstva v tem pogledu ne bo več predolgo ostala glas vpijočega v puščavi. Tudi gledé reaktivacije prepotrebne Kranjske gimnazije sklenila se je na tem shodu primerna resolucija. Dne 17. julija priredilo je potem društvo še javen shod v Kranji, na katerem je poročal društveni odbornik g. dr. Ivan Tavčar o svojem deželnozbornem delovanju, g. dr.

Danilo Majaron pa je govoril času primerno razpravo o slovenski narodnosti. Tudi ta shod je, kakor vam je itak znano, slavna gospođa, dobro uspel. Društveni odbor nameraval je tekom poletja prirediti v različnih krajih dežele še več sličnih shodov, a strastna agitacija za tisti katoliški shod, ki je toliko obetal in tako malo držal, kakor tudi želja, da bi se nam tudi navidezno ne moglo očitati rušenje ta čas baje rodilve se domače sprave, napotila je odbor da je opustil to misel.

Pač pa se je po katoliškem shodu iz srede našega društva, če tudi ne oficijelno pod imenom društva, čigar delokrog mora po pravih biti omejen na kranjsko deželo, rodila ideja tiste velečastne narodne manifestacije, kateri se je pridejalo ime velezaslužnega in velepoštovanega, a pod krinko katoličanstva globoko žaljenega rodoljuba, tiste manifestacije, čije spomin bo še dolgo zvenel po ušesih prirediteljem takozvanega katoliškega shoda. Liki mōra tlačiti so inteligencijo vseslovensko nekateri naravnost protinarodni sklepi tega shoda, nestrpno so čakali naši izvenkranjski somišljeniki na nas; naš Svetčev banket osvobodil jih je te mōre in v navdušenih, iz dna srca prihajajočih in v dno srca segajočih besedah izražalo je vse nezavisno in zavedno Slovenstvo svoje soglašanje z našimi idejami, z neskaljenim slovenskim programom, kateri je zapisalo na svoj prapor „Slovensko društvo.“ In zategadelj blestel se bo v zlatih slovih dan 10. oktobra l. 1892 v naši društveni kroniki.

Najiminitnejše orožje, s katerim je naše društvo odbijalo strastne napade nasprotnikov, pa je bilo in je naše društveno glasilo za prosti narod, ki je v prvi vrsti izpostavljen raztvarjajočemu uplivu naših novodobnih odrešenikov, to je bil in bo, ako Bog da, tudi v bodoče naš „Rodoljub“. Slavna gospoda, vsakomur izmed vas je znano, s kakimi sredstvi se proganja to naše pošteno glasilo iz meščanske hiše in iz kmetске kočé, s kakim nepoštenim nasilstvom in podlim farizejstvom se mu skuša zapirati pot v narod. Cerkev in leca morata marsikje služiti v boju zoper iskrenost in resnico, zoper neizprosno odkrivanje nekrščanske gospodstvaželnosti, ki je prinaša narodu „Rodoljub“. Na stotine in stotine našega glasila je že brez sledu izginilo na potu od Ljubljane do vasi, ob katere vhodu stoji župnišče, a vse zaman. Globlje in globlje prodira v narod naš list in ž njim naše ideje in ako smo s početka vrgli v narod na dobro srečo 2000 iztisov svojega glasila, tedaj imam vam naznaniti danes veselo vest, da roma sedaj v narod slovenski po dvakrat na mesec že nad 3000 iztisov našega glasila in da od tega števila spadata navzlic vsestranski konkurenciji skoro dve tretjini na samostalne in navzlic vsemu terorizmu neustrašne kmetске naročnike. Res je, da društvo za to svoje orožje mnogo žrtvuje in da bi stroškov „Rodoljuba“ poleg ostalih društvenih stroškov ne zmoglo brez rodoljubne požrtvovalnosti nekaterih odličnih svojih članov, a jaz sem uverjen, da bo v bodočnosti rodila obilo sadú ta požrtvovalnost in da pade na rodovitna tla seme narodne zavednosti in poštenosti, katero sejemo z „Rodoljubom“. To dal Bog!

Završujoč to skromno poročilo, štejem si še v dolžnost, da se spominjam onih mož in društvenih tovarišev naših, katere je Božja previdnost poklicala v minolem letu iz naše srede. To so vrli rodoljubi: Ivan Železnikar, bivši šefurednik „Slov. Naroda“, nadalje, kakor sem že omenil, blagi narodnjak Peregrin Kajzel, idejalna rodoljuba Anton Knez v Ljubljani in dr. Fran Škofic, c. kr. okrajni sodnik

v Škofjiloki, in vrli Slovenci Lovro Tura v Idriji, Anton Gaber v Škofjiloki, Peter Budnar in Vinko Čamerlik v Ljubljani. Njim in vsem ostalim somišljenikom, katerim nemila osoda ni dala doživeti današnjega dne, bodi blag spomin!

In sedaj sem pri kraju s poročilom, iz katerega blagovolite razvideti, slavna gospođa, da se je društvo tudi v minulem letu zavedalo svoje naloge, da pa časa dub našemu teženju in prizadevanju ni bil prijazen. Stališče naprednega društva v Slovincih postaja od dne do dne težavnejše, njegova naloga od dne do dne resnejša in tesne združitve vsega slovenskega napredništva, tesneje nego dosihdob, treba bo, ako hočemo doseči, da bo narod brez trajne škode prebil sedanjo dobo narodne reakcije. Delo, trdo in resno delo nas še čaka in zategadelj izraža odstopajoči odbor srčno željo, da naj bi se vsi zavedni in napredni rodoljubi kranjski združili v složno delo v našem društvu in to pod geslom: Naprej naš rod, naprej zastava Slave!

Živahni Dobro-klici pri posamičnih oddelkih poročila, kakor na konci kazali so, da je zbor z velikim zadoščenjem vzel na znanje tajnikovo poročilo. Po predlogu predsednika g. notarja Gogola izreka zbor zahvalo tajniku za njegovo marljivo delovanje. V znak sožalja z izgubo umrlih društvenih članov vzdignejo se vsi navzoči s sedežev.

Blagajnik g. dr. Stor poroča potem o denarnem stanju društva nastopno:

Slavni občni zbor! V naslednjem predložim račun o dohodkih in izdatkih „Slovenskega društva“ in njega glasila „Rodoljuba“ v Ljubljani v drugem letu obstanka, to je v letu 1892. Pri tej priliki sklicujem se v prvi vrsti na poročilo leta 1891, vsled katerega je imelo „Slovensko društvo“ 516 udov in 655 naročnikov „Rodoljuba“, dočim z veseljem poročam, da šteje „Slovensko društvo“ koncem leta 1892. 1665 naročnikov „Rodoljuba“, tedaj za več kakor 1000 več, kakor 1891. leta, pravih udov društva pa 612, in da bi se bilo število naročnikov društvenega glasila tudi še pomnožilo, ako bi ne dobivali naročniki „Slov. Naroda“ list „Rodoljub“ kot doklado navedenega dnevnika. Ta istim naročnikom „Slovenskega Naroda“, ki niso udje „Slovenskega društva“ ali pa naročniki „Rodoljuba“, pošilja se društveno glasilo kot priloga „Slov. Naroda“ brezplačno, dočim „Slov. Narod“ za 900 komadov „Rodoljuba“, kojega potrebuje za svoje naročnike, ki niso sami naročeni na „Rodoljuba“ ali pa ude „Slov. društva“ odškoduje društvo z 360 gld. Prvo leto se je tiskal „Rodoljub“ v 2400 iztisih, leta 1892. pa v 3200 iztisih in sedaj ne zadostuje niti 3200 iztisov več, ker se novi naročniki jako pridno oglašajo, naglašajoči, da so se uverili, da ni res, da bi bilo društveno glasilo „Rodoljub“, katerega še vedno napada „Mahničeva stranka“ raz lece — brezverski list in da so ravno neoposnovani napadi — za list „Rodoljub“ najboljšje priporočilo. Leta 1892. dobivali so „Rodoljuba“ udje „Slov. društva“ iztisov 612, naročniki „Rodoljuba“ 1665 in zgoraj označeni naročniki „Slov. Naroda“ 900, tedaj vkup iztisov 3177. „Slovensko društvo“ ima od društvenega glasila „Rodoljub“ sledeče: I. Doходke: Naročnine in oznanila za leto 1892. gld. 801.13. Od „Slov. Naroda“ za 900 iztisov gld. 360.— Udnina društvenikov à 1 gld. gld. 612.— tedaj vkup gld. 1773.13 II. Stroške: Tisek 24 oziroma 26 števil „Rodoljuba“ gld. 1165.60. Marke-koleki in ekspedicijska gld. 473.06, tedaj vkup gld. 1638.66, tako, da donaša „Rodoljub“ že dobička gld. 134.47. Sploh pa je imelo „Slovensko društvo“ leta 1892. sledeče: A. Doходke: Blagajniku glasom posebnega zapisnika plačana udnina in naročnina gld. 473.06. Narodni tiskarni vplačana naročila in oznanila gld. 801.13. Narodni tiskarni po pošti poslana udnina gld. 66.63. Prispevek „Slov. Naroda“ za 900 iztisov „Rodoljuba“ gld. 360.— Obresti hranilnične knjižice štev. 3117 gld. 20.— vkupe tedaj gld. 1710.82. B. Izdatki: Od blagajnika glasom posebnega zapisnika za raznovrstne društvene potrebe gld. 401.84. Narodni tiskarni za tisek „Rodoljuba“ marke-koleke gld. 1227.76 tedaj vkup gld. 1629.60. Ako se od dohodkov znašajočih gld. 1710.82 odštejejo izdatki gld. 1629.60, ostane prebitka gld. 81.22. C. Društvena imovina. Hranilnična knjižica mestne hranilnice v Ljubljani št. 3117 gld. 521.21, za ostali dolg oznanil udnine in naročnine gld. 199.40, vkupaj tedaj gld. 720.61. D. Društveni dolgovi: Narodni tiskarni za tisek „Rodoljuba“ in raznovrstne druge društvene tiskovine za leto 1891. in 1892. gld. 734.29.

Po predlogu predsednika, g. notarja Gogole, izreče zbor tudi gosp. blagajniku z živahnimi živoklici svojo zahvalo za mnogi trud in vzame poročilo na znanje.

Potem vršila se je volitev predsednika, odbora in računskih revizorjev. Z ozirom na velike zasluge, katere si je pridobil predsednik, g. notar Gogola, voli se na predlog gosp. drd. Kušarja z vzklikom jednoglasno zopet predsednikom. Isto tako voli se na predlog g. Lenčeta z vzklikom zopet ves dosedanji odbor in g. Lavrenčič, ki je vstopil kot namestnik za umrlega odbornika P. Kajzela. V odboru so torej: Predsednik g. notar Iv. Gogola, odborniki: gospodje vitez dr. K. Bleiweis, dr. Iv. Tavčar, dr. K. Triller, dr. Fr. Stor, Fr. Trček, Josip Lavrenčič; vnvanji: dr. J. Mencinger, H. Kavčič, V. Globočnik. Za namestnika volita se gg. Lenče in dr. Vilfan. Za pregledovalca računov se volita gg. Fr. Krsnik in Fr. Verhunc.

Po končani volitvi poročal je odbornik gospod dr. Tavčar o justičnih razmerah na Kranjskem. Navzoči so pazno poslušali izborna sestavljeno poročilo in na raznih mestih z živimi klici izražali svoje pritrdjevanje govorniku, posebno še na konci poročila. Resolucija vzprejela se je jednoglasno brez debate. Temeljito sestavljeno poročilo in resolucijo prijavimo jutri celotno.

K zadnji točki dnevnega reda: „Razgovor o političnem položaju“ — oglasil se je za besedo vitez dr. K. Bleiweis. Sedanji politični položaj je tak, da ne moremo molčati. Na Dunaji vrše se neki pogovori in vse kaže, da se hote narodnostna vprašanja potisniti v kot. Kakšne posledice bi to imelo za nas, to si je lahko misliti. Težko se bode grofu Taaffeu posrečilo združiti v trajno večino tri velike klube, ki imajo vsak druge težnje. Hohenwartov klub, v katerem so naši poslanci, boče se potisniti v kot. Če se bode delalo tako naprej in se bodo res na stran potisnili narodnostna vprašanja, potem pač našim poslancem ni več mesta v klubu, ki bi podpiral tako vlado. Slabe so narodnostne razmere na Kranjskem, še slabše pa drugod, Slovenec je tako rekoč brez prava. Naši poslanci niso odločno izpolnjevali svoje dolžnosti, tako laviranje, kakor dosedaj, ni nam prineslo nobene koristi, dosegli nismo nobenih uspehov. Ako so složni naši poslanci tudi v opoziciji, lahko kaj dosežejo. Dognati bodetrebja sedanjí sistem vlade ad absurdum. Ko je l. 1879. nastopil vlado grof Taaffe, bilo je njegovo geslo ravnopravnost vseh narodov. Zdaj ni več govora o tem, gleda se le, da se tira naprej državni voz, naj že bode kakorkoli hoče. Naši poslanci, posebno oni iz Primorja in Štajerskega naj stopijo možato na noge.

Predlaga torej nastopno resolucijo: „Slovensko društvo“ naj izreče: Ako bi sedaj se vršela pogajanja mej grofom Taaffeom in tremi velikimi strankami se končala tako, da bode v bodoče vlada prezirala slovesno proglašeno načelo dejanske ravnopravnosti vseh avstrijskih narodov, pričakuje narodna stranka, da bodejo vsi slovenski državni poslanci gledé krivic, katere se še vedno godé rojakom našim v vseh slovenskih pokrajinah, ostavili sedanji tabor ter složno postopali proti vladi, katere noče spoelnjevati nam po ustavi zajamčenih pravic.

Govor vzprejeli so navzoči z živim odobravanjem in jednoglasno pritrdili resoluciji.

S tem je bil končan dnevi red in predsednik zaključil je zborovanje zahvalivši se še jedenkrat vsem navzočim za udeležbo. (Konec prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 16. januarja
Državni zbor.

Jutri se snide zopet državni zbor, a parlamentarna večina še ni skovana, da, vladase z voditelji strank niti principijelno ni združila. Ker mora biti do konca meseca februarja rešen državni proračun, se vlada tudi sedaj ne bo preveč trudila, da sestavi novo večino, kajti dokler so stranke še v negotovosti, kako se bodo pogajanja končala, dotlej bodo vse glasovale za vladne predloge. Levičarski listi pišejo precej pesimistično o situaciji in vse bolj jih navdaja strah, da se utegnejo končno izjaviti vsi poskusi, dobiti v parlamentu stalno večino in personalna jamstva, za kar gre tu v prvi vrsti. Grof Taaffe mora dobiti večino in to do jeseni, kajti tedaj pride na vrsto nova vojaška predloga po uzoru nemške in ta mora obveljati. To je vodilni motiv Taaffeovemu pogajanju glede bodoče večine.

Hrvatski deželni zbor.

V zadnji seji govorila sta dva znana stebra sedanjega sistema: Zagrebški odvetnik in vneti

Madjaron Crnković in pa Srbin Jovanović. Crnković je očital opoziciji, da nima nikakih principov. Navduševal se je za zvezo z Ogersko in trdil, da je financijelno stanje Hrvatske ugodno zato, ker žrtvuje zanjo — Ogerska veliko denarjev. O hrvatskem državnem pravu je rekel ta človek, da je samo fikcija brez realne podloge, a nevarna fikcija, ker se za njo skrivajo protiaustrijske tendence. — Srb Jovanović je najprej zabavljaj, da v čitankah za ljudske šole ni nikjer nič o srbski zgodovini. (Klici: Saj je nič ni!) Mladina se uzgaja v duhu stranke prava, katere močno napreduje. Izvzemši bana in nekatere Srbe so vsi uradniki stekliši. Državno pravo je elastična stvar; naj se raztegne na Palestino, dr. Frank pa naj bo tam finančni minister. Obžalovati je, da so Srbi kdaj prišli na Hrvatsko. (Klici: Vrnite se, od koder ste prišli!) V tem tonu polemizirali so prvaki vladne stranke in to je najboljši dokaz, da je v vladnem taboru sam proletarijat.

Liberske občinske volitve.

Prvi volilski razred volil je sicer same levičarske kandidate v občinski zastop, a to ne alterira končnega izida volitev tudi ko bi pri ožjih volitvah v drugem razredu zmagali liberalci. Večino imajo zopet nemški nacionanci in ti bodo iz svoje sredine volili župana. Vlada je o svojem času razpustila občinski svet nadeje se, da dobé pri novih volitvah liberalci krmilo v roke. Vladni organi delali so tudi na vso moč za liberalne kandidate, kar je vidno že iz tega, da so levičarski kandidati dobili letos več glasov nego kdaj poprej. Glavno pozornost vzbuja sedaj vprašanje, kdo postane župan. Prejšnja načelnika je vlada po spretnem manevru spravila ob volilsko pravo, a če bo voljen količkaj kompromitiran župan, težko da bi ga vlada potrdila. Češki listi zahtevajo energično, naj se podprži Liberska policija. Ta tirjatev je do cela upravičena, a če ji bo vlada ugodila, to je jako dvomljivo.

Vnanje države.

Srbske razmere.

Narodna nevolja jela je dobivati duška v krvavih izgrelih. O dogodbah v Semendriji in v Čačaku smo že govorili; isto tako se je godilo v Kraljevu, a tudi v Jagodini in v Kragujevcu, kjer kani vlada odstaviti radikalno občinsko načelnístvo. Oficijozni listi trde, da te dogodbe niso navadni izgreli, ampak odkrit upor, kateri se kaznuje s smrtno na vešalah. Isti listi dolže radikalne voditelje, da prouzročajo in organizirajo te izgrede. V Semendriji in v Kraljevu moralo je vojaštvo posredovati, da je zavladal zopet mir. Razburjenost je v vsi deželi tolika, da se je bati prave revolucije, zlasti ker se govori, da deluje Ristić za razkralja Milana, kateri se pripravlja, da se vrne v Beligrad. Tisti dan, ko stopi Milan na srbska tla, je revolucija gotova.

Nemški državni zbor.

V vojaški komisiji nemškega državnega zbora bijejo hude boje. V zadnji seji je Evgen Richter moralno uničil vojaško predlogo, dokazujoč, da je nepotrebna, nekoristna in nalaga davko plačevalcem neznosnih bremen. Državni kancelar zapel je potem staro pesem, da je vojaška predloga absolutno potrebna, češ da je treba vsaj toliko vojakov, da se lahko onemogoči francoska invazija. — Vodja socialistov, Bebel, izrekel se je odločno zoper vojaško predlogo zato, ker zmatra francosko-rusko zvezo za gotovo, položaj na Francoskem pa kritičnim, kajti Kazimir Perier je mož bodočnosti in pripravlja tla orleanistom. Vojna je neizogibna, zato pa je štediti, da bo moči v odločilnem trenutku sklicati „narodno vojsko“. — Caprivi se je seveda izrekel tudi zoper Bebelove nasvete, posebnó zoper „narodovo vojsko“, a ker je spoznal, da je situacija v komisiji vladi neugodna, je izposloval, da se je posvetovanje zaustavilo.

Francoska kriza.

Velikansko senzacijo vzbuja v Parizu to, da naš cesar na zadnjem dvornem plesu ni ogovoril francoskega veleposlanika Decraixa in sicer radi panamske afere. — Nekateri listi jeli so se kar odkrito potegovati za monarhistično restavracijo drugi panapadajo Carnota, zahtevajoč od njega, naj se prostovoljno odpove, ker je kompromitiran že po tem, da je védel za škandalozno upravo panamske družbe, da je vedel za razmerje mej posamnimi ministri in parlamentarci ter panamsko družbo, a vendar ni storil ničesar, da bi bili dotičniki kaznovani. — Tudi Ribot, katerega dolejš ni nihče imel na sumu, da je zapleten v to grodo afero, ni več varen. „Cocarde“ ga vpraša, ali je dobil za tajne zaklade od bankirja Vlasta denarjev ali ne. Ves članek se zmatra za neke vrste ultimatum in nestrpno se pričakuje Ribotovega odgovora. — Tisti diplomat, ki je dobil 1/2 milijona frankov, ni ruski poslanik baron Mohrenheim, ampak bivši italijanski poslanik general Menabrea.

Dopisi.

Z Dolenjskega 12. januarja. [Izv. dop.]

(Javna bolnica; državna cesta.) Kakor v obče znano, ni na Kranjskem izvzemši v Ljubljani nikjer javne bolnice. Novomesto se trudi

že dolgo vrsto let, da se napravi javna bolnica in je še zaradi tega večkrat prosil mestni zastop pri deželni odboru, naj se v Novem mestu zida deželna bolnica za Dolenjsko. Ker se pa zidanje nove deželne bolnice v Ljubljani ni niti še pričelo, mora Dolenjska potrpeti in čakati. Slavni deželni odbor se je sicer z redom milosrdnih bratov dogovarjal glede ustanovitve javne bolnice, vendar dozdaj še stvar menda ni rešena, ker ni ničesar čuti. Zadnje dni pa gre govorica po mestu, da so usmiljeni brati nakupili tik Krke v Kandiji ležeči gradič „Neuhof“ in da nameravajo v njem ustanoviti javno bolnico za bolnike moškega spola.

Ustanovitev javne bolnice v Novem mestu za vso Dolenjsko je važno in vsakega človekoljuba mora razveseliti vsak korak naprej, ki se v tej zadevi stori. Kraj za bolnico v Kandiji pa je jako nesrečno odbran. Kakor povedano, leži gradič Neuhof tik Krke na d mestom, Novomesto pa mora o gotovih časih svojo pitno vodo jemati iz Krke in mestni vodovod je ravno tako iz Krke napeljan. Ako se torej ustanovi javna bolnica nad mestom, potem bodo vsi odpadki in nesnaga iz bolnice prišli v Krko in od tod po vodovodu v mesto.

Novomesto je bilo dozdaj jedno izmed najzdravejših mest v deželi, a z dnevom ustanovitve bolnice na tem kraju bode postalo jedno najmanj zdravih. Za ustanovitev bolnice je dokaj pripraven prostor pod mestom, naj si bo bivša vojašnica, ali kje drugje, samo nad mestom ni prostora za njo, saj tako dolgo ne, dokler si mesto ne napelje dobre pitne vode od drugod. Pa odkod? Mestni zastop moral bode delati na to, da prebivalstvo ne trpi škode, saj ima pa tudi mestni zastop v tej zadevi važno besedo, s tem, da odreče mestu donesek, ki bi menda znašal, kakor sem slišal, 16.000 gld., ako se bolnica napravi na kraju, ki bi mestu iz zdravstvenih ozirov ne ugajal.

Radi olajšave prometa k Novomeškemu kolodvoru bilo bi umestno, da se državna cesta skozi mesto na štirih krajih regulira, na ta način, da se odpravijo klanci in soteske po mestu. Da bi se pa kolodvoru ali železniškemu podjetju ali komu drugemu na ljubo cesta iz mesta ven preložila, in tako ves promet mestu odvzel, tega menda ne bode nihče zahteval, akoravno se je o tem že marsikaj slišalo. Umestno je le cesto skozi mesto popraviti. Preložitev ceste izven mesta vzela bi mestu ves promet. Potem bi meščanje sicer slišali zvižgati lokomotivo, in od daleč pokati z bičem tovarne vozničke, koristi pa ne bi imeli od vseh naporov radi dolenjske železnice nobenih, pač pa bi na velikem trgu trava rasla in se kravce pasle. Torej videant consules.

Domače stvari.

— (Ustanovna veselica ženske podružnice sv. Cirila in Metoda v Št. Vidu nad Ljubljano) vršila se je včeraj navzlic zoani protigigiaciji prav lepo. Zbralo se je mnogo domačega občinstva in več gostov iz Ljubljane. Dohodek veselice znaša 64 gld. 40 kr. Obširno poročilo, ki nam je došlo, morali smo odložiti za jutri, ker nam primanjkuje danes prostora. Vrle Šent Vidске Slovenke smejo ponosne biti na ta večer.

— (Slovensko gledališče.) Veseloigra „Nervozne ženske“ je pravo francosko delo, zapleteno, dovtipno in do konca zabavno. Dejanja je sicer malo in še to je precej neznanstveno, a vendar originalno, v celoti pa je igra izvrstna [karikatura Pariskega življenja, kateri se mora smejati najčimernejši gledalec. Tudi sobotna predstava te igre je bila deloma izvrstna, posebno so se odlikovali gospa Borštnikova (grofica Pontgibaud), ki je bila zlasti v nekaterih prizorih nedosežna, potem gospa Danilova (Elvira Chamoisel) in gospod Borštnik (slaščičar Chapelaux). Gospod Danilo (grof Pontgibaud) je bil dobro maskiran, a svoje vloge je znal le bore malo. Ostalo osebje je zadoščalo. Gledališče je bilo precej slabo obiskano.

— (Slovenska predstava.) Ker se je gospici Nigrinovi zdravje zboljšalo, se bode igra: „Materin blagoslov ali Nova Chonchon“ katera se je morala pretečeno soboto odstaviti od repertoarja, predstavljala prihodnji četrtek dne 19. t. m. Ta igra se je prikupila kakor malokatera našemu občinstvu in se je željno pričakovala v letošnji sezoni. Opozorjamo torej že danes vse prijatelje gledališča posebno na deželi na ta večer. Vstopnice se že razprodajajo v čitalnični trafiki.

— (V Ljubljano!) Pod tem zaglavjem pri naša včerajšnja številka Celjske „Domovine“ kratek, a navdušen članek, vabeč štajerske Slovence, da se pridružijo v kolo izletnikov, ki se popeljejo v nedeljo dne 22. t. m. s posebnim gledališkim vlakom v prestolico slovensko, v belo Ljubljano. Videli bodo na gledališkem odru kos zgodovine štajerskih Slovencev, kos dražestne okolice Teharske. Konča članek z besedami: Pohitimo v belo Ljubljano in pokažimo rojakom in nasprotnikom, da v nas še krepko živi ideja celokupnosti Slovenstva!

— (Iz narodnih društev.) V slavnostni spomin V. Vodnika priredi „Šišenska čitalnica“ dne 5. februarja v Koslerjevi pivarni besedo s plesom. Svirala bo vojaška godba domačega pešpolka baron Kuhn št. 17. Podrobni vzpored sledi. — „Bralno društvo Krško“ priredi dne 22. t. m. društveni večer; dne 5. februarja venček; pustni torek ples v kostumih. Vstopnina za ude 20 kr., za neude 50 kr. za osobo. Začetek vsikdar ob 8. uri zvečer. — „Čitalnica v Brežicah“ priredi letos v pustnem času sledeče veselice: 22. januarja tombola s petjem in prosto zabavo; 4. februarja plesni venček; 14. februarja pustno zabavo. — Akad. društvo „Slovenija“ na Dunaji priredi dne 18. t. m. svojo četrto redno zborovo sejo v zimskem tečaju 1892/93 s sledečim vzporedom: 1. Čitanje zapisnika. — 2. Poročilo odborovo. — 3. Poročilo slavnostnega odseka. — 4. „Živali v narodni domišljiji arabski“, čita g. L. Poljanec, modroslovec. — 5. Volitev dveh namestnikov. — 6. Slučajnosti. Lokal Kastners Restauration „Zum Magistrat“ I. Lichtenfelsgasse. Začetek ob 1/8 uri zvečer.

— (Zima.) Minolo soboto je bilo še bolj mrzlo nego v petek. Imeli smo zjutraj nad 25° C mraza, zvečer pa še blizu 20°. Da je Ljubljana zamrznila, smo že poročali. Redka prikazen privabila je včeraj zjutraj mnogo gledalcev. Po včerajšnjem snegu je mraz nekoliko odlegel. Tudi od drugod poroča se o nenavadno strogi zimi. Na Goriškem zamrznila je Soča v nekaterih krajih popolnoma, kar se ne pripeti skoro nikdar. V Celovcu imeli so mraza nad 26° C. Iz Soštanja na Štajerskem se poroča, da je bilo mraza nad 25°, česar ne pomnijo stari ljudje. V Logatcu bilo je 30° C mraza in je okrajni šolski svet dal zapreti vse šole. Tudi v Zagrebu in v drugih južnih krajih imeli so zadnje dni izreden mraz, v Trstu bila je huda burja in je naletaval na novo sneg. Zima je torej daleč na okrog nenavadno huda.

— (Okrajna posojilnica v Krškem) je imela lani 185.000 gld. prometa, 153 gld čistega dobička in 1361 gld. zadržnega zaklada. Občni zbor te zadruge bode dne 5. marca ob 10. uri dopoldne v šolskem poslopju s sledečim dnevnim redom: 1. nagovor ravnatelja, 2. račun, načelstvo in poročilo nadzornikov, 3. volitev načelstva in nadzornikov, 4. predlogi.

— (Pogozdovanje Krasa v Tržaški okolici.) Za pogozdovanje Krasa, kar ga spada v okolico Tržaško, se je poslednji čas storilo mnogo, kakor je poročal predsednik komisije za pogozdovanje, g. pl. Burgstaller municipalni delegaciji. V okolici Trsta se je dozdaj zasadilo 3 1/2 milijona mladih drevesc. Ker so drevesca le po 2 do 3 leta stara, se s početka iz daljave ne opazijo, to bode še le čez nekoliko let, ko bodo dorasla. Starejša drevesa se ne morejo zasajati, ker bi to preveč veljalo in se tudi nerada primejo. Pogozdovanje na južni strani je do malega dokončano. Pogozdovalo se je le na takih tleh, katera zakon kvalifikuje za Kras.

— (Zopet otrok zgorel.) V Barkovljah pri Trstu pustili so štiriletno deklico Marico Gustinčič samo doma. Otroku vnela se je pri peči obleka in na mah je bila v plamenu. Ko so prihiteli ljudje na pomoč, bila je deklica že tako hudo opečena, da je kmalu potem umrla v bolnici, kamor so jo prinesli. Pač žalostna posledica malobrižnosti roditeljev, ki puščajo nedorasle otroke same brez nadzorstva.

— (Nezgoda na Celjskem kolodvoru.) V četrtek zjutraj ob polu 8. uri zadel je tovarni vlak na Celjski postaji s tako silo ob mešani vlak, da je bilo hudo poškodovanih devet vagonov poslednjega in je ves vlak skočil iz tira. Na srečo bili so poškodovani vagoni prazni ali pa tovarni vozovi in ni bil nikdo poškodovan.

— (V Zagrebu umrl je) bivši urednik „Obzora“, g. Klement Božić v 52. letu svoje dobe. Bil je rododalmatinec in je služboval v mladih letih pri avstrijskem konzulatu v Sarajevu. Potem je vstopil v uredništvo „Zatočnika“ v Sisku in se pozneje preselil v Zagreb. Zadnja leta bil je bolehen in užival pokojnino. Bil je kremenit značaj in blag človek, kot urednik poskusil je obilo vse bridkosti časnikarskega življenja. Bodi mu blag spomin!

— (Hrvatska gimnazija na Reki.) Znano je, da hrvatska gimnazija na Reki grozno bode v oči Madjare in njih privrženice. Pod pretvezo, da ni pripravnih prostorov za njo, preložili bi jo radi z Reke v bližnji Sušak. Ko je v hrvatskem saboru posl. Barčić interpeloval o tej zadevi, odgovoril je ban, da se mu zaradi nedostatnih sedanjih prostorov zdi umestno, da se gimnazija premesti na Sušak. Te dni bila je konferenca, katere se je udeležil iz Zagreba na Reko poslani vladni komisar, profesorji gimnazije in nekateri Reški Hrvatje. Konferenca je odločno bila proti temu, da se gimnazija premesti. Če vlada trdi, da so prostori nedostatni, ponudila sta se dva bogata Hrvata, da zgradita za 500.000 gld. na Reki primeran poslopje za gimnazijo, katero prepustita za isto najemščino, ki se plačuje sedaj. Poslopje bi stalo nasproti novi gubernijalni palači, ki se bode pričela graditi to spomlad. Tako poroča „Bud. Hirlap“.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Umor in samomor.) V Gradci ustrelil je rezervni častnik Elvard Hos svojo ljubico Banko Mayer-Hoffmann in potem samega sebe. Umorjena bila je stara 23 let, mati triletnega otroka in ločena od svojega moža. Bila je baje sorodnica nečega g. E. M., bivajočega v Gradci, ki je skrbel za njo, odkar je bila ločena od moža in se učila petja na Dunaji. Vse kaže na to, da je Hos zločin izvršil iz ljubosumnosti in da umorjena nikakor ni prostovoljno šla v smrt s svojim ljubimcem, katerega se je zadnji čas hotela znebiti. Ta ljubovna tragedija vzbudila je veliko senzacijo v Gradci.

* (Redek slučaj.) Dunajsko redarstvo zaprlo je te dni neko žensko, ki je štirinajst let nosila moško obleko in sploh veljala za moža. Ta ženska, delavka Josipina Kuendiger, polastila se je po smrti svojega brata njegove delavske knjižice in se preoblekla za moža, češ, da tako lažje živi. Nihče ni slutil, kakega spola je ta drobni delavec, saj je imela celo ljubico, s katero je živela celih pet let in ta ljubica je vedela, kakega spola je Kuendiger. To nas živo spominja čudne dogodbe, dogodivše se pred dvema letoma v Celovcu, katere gotovo tudi naši čitatelji niso pozabili.

* (Ciganski zaklad.) V mestecu Fogarašu na Erdeljskem imajo ogerski cigani shranjen svoj zaklad. Kakor si namreč posestniki kupujejo s prihranjenim denarjem zemljišča, tako si cigani za prihranjene ali pa včasih tudi ukradene novce kupujejo kako dragocenost iz zlata in srebra. Ker bi pa take stvari pri večnem potovanju ciganov in pri prepirih, ki jih imajo mnogokrat med saboj, ne bile varne, zastavijo jih pri nekem trgovcu v Fogarašu. Druge znamenitosti nima to mestce. Čuditi se mora človek raznim dragocenostim, ki so tu nakopičene in imajo deloma veliko umetniško vrednost. Večinoma so kupe iz srebra iz 17. in 18. stoletja, nekatere so še stareje. Te dragocene kupe ostanejo od roda do roda vedno v ciganskih rodbinah. Ob sejni pridejo cigani v Fogaraš in se utabore na dvorišči trgovca ki ima shranjen njih zaklad. Potem odkupijo kupice in prejejo iz njih pri svojih poedinah. Močokrat se tudi stepo in kupice imajo že razne znaake teh pretepov. Ko je somej končan, zastavijo zopet za majhen znesek vse posode in odidejo. Le redko se zgodi, da bi kaka ciganska rodbina kaj prodala od svojega zaklada, za katerega bi jo smel zavdati marsikateri muzej.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 16. januarja. Nadvojvodinja Marija Terezija prevzela pokroviteljstvo ženskega komiteja avstrijskega za razstavo v Čikagu.

Dunaj, 16. januarja. Današnja „Montagsrevue“ pravi, da so načelniki kartelnih klubov že formulirali svoje tirjatve glede vladnega programa in da se bo o njih posvetoval še danes ministerski svet.

Draždane, 16. januarja. Princezinja Friderik Avgust povila nocoj princa.

Pulj, 16. januarja. Lloydov parnik „Milano“, vozeč iz Dalmacije v Trst, potopil se danes zjutraj pri Capcompare-u. Potniki in mornarji so se rešili.

Pariz, 16. januarja. Ribot obiskal ruskega poslanika Mohrenheima, da mu izreče obžalovanje vlade radi neupravičenih napadov.

Pariz, 16. januarja. Policija zaprla poročevalca lista „Budapesti Hirlap“ radi obrekljivih napadov na razne inozemske diplomate in radi razširjanja neresničnih vestij glede dogodka na zadnjem dvornem plesu na Dunaju, ko cesar ni ogovoril francoskega poslanika Decraisa.

Madrid 16. januarja. Vlada ukazala, da mora biti vsa mornarica pripravljena za vsak slučaj. Ministerski svet je glede Maroka ukrenil, da je na vsak način vzdržati status quo.

Narodno-gospodarske stvari.

— **Uravnavna refakcij.** Z novim letom stopil je v veljavo mejnarodni dogovor, ki se je sklenil na železniški konferenci v Bernu (v Švici). Jedna izmed najvažnejših določb tega dogovora je odprava tajnih refakcij, to je olajšanj pri vožnih tarifih. Vlada je torej opozorila vse železniške uprave, da odalej postopajo v smislu tega dogovora in bode uravnavala na novo to stvar in izdala vse dotične določbe v posebnem jednotnem odloku.

— **Trgovinska pogodba s Srbijo.** Glede na odnošaje v Srbiji, ki so zaprečili, da bi pravočasno stopila v veljavo trgovinska pogodba sklenjena mej Srbijo in Avstro-Ogersko, sta se dogovorili vladi obeh držav, da se podaljša veljava pogodbe iz leta 1861 do konca junija t. l. in sta se podpisali dotični deklaraciji.

— **Novo srebrne krone bodo na Ogerskem** prišle menda prej v promet nego pri nas. Kovalnica v Kremnicu je že izgotovila več tisoč novih kron in se nadaljuje prav marljivo z izdelovanjem. Okolu velike noči utegnejo že priti v promet prve ogerske srebrne krone.

— **Parobrodna zveza mej Zadrom in Jakinom.** Italijanska vlada je sklenila, da bode odslej mej Jakinom in Zadrom vozil jeden parobrod družbi ki vzdržujeta to zvezo, vsak teden. Dozdaj so vozili parobrodi po dvakrat na mesec. Ker je pa promet postal bolj živahen mej obema mestoma, treba bode tedenske zveze.

— **Mala loterija na Ogerskem** se bode baje odpravila, ako je istinita vest, kakor jo priobčuje „Budapesti-Hirlap“.

— **Koliko se pridela tabaka?** Največ tabaka da Azija, namreč 3 $\frac{1}{2}$ milijona centov na leto, potem Amerika 3 milijona centov, Evropa 2 $\frac{3}{4}$ milijona centov in Afrika $\frac{1}{4}$ milijona centov. Vsega skupaj se pridela torej vsako leto okolu 9 milijonov centov tabaka.

Spominjajte se dijaške in ljudske kuhinje pri igrah in stavah, pri svečanostih in oporokah, kakor tudi pri nepričakovanih dobitkih.

Umrli so v Ljubljani:

14. januarja: Hedviga Zabukovic, gostilničarja hči, 2 leti, Vegove ulice št. 9, convulsiones. — Anton Schepitz, farmaceuta sin, 6 mesecev, Dunajska cesta št. 14, oslabeledost. — Ana Romšek, delavka, 26 let, Kravja dolina št. 11, pljučna tuberkuloza.

V deželni bolnici:

12. januarja: Anton Fajdiga, dninar, 80 let, pljučnica.

14. januarja: Lucija Dermota, gostija, 65 let, srčna vodenica.

Tujci:

15. januarja.

Pri **Mütsch**: Mütsch, Weiler, Koschka z Dunaja. — Sauer iz Velike Kaniže. — Dux iz Prage. — Hutter iz Kočevja. — Hieng iz Raketa. — Strossmayer iz Berolina. — Pollet iz Vipave. — Schreyer iz Gradca. — Geischek iz Rudoltovega. — Mohar iz Škofje Loke.

Pri **Stomu**: Berger, Novak, Puchinger, Lustig, Böhm z Dunaja. — Kassian iz Prage. — Schiek iz Brna. — Jagodic iz Celja.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mil.
14. jan.	7. zjutraj	732.1 mm.	-25.4 C	brezv.	megla	0-00 mm
	2. popol.	729.1 mm.	-17.4 C	sl. jzh.	id. jas.	
	9. zvečer	728.8 mm.	-19.2 C	brezv.	obl.	
15. jan.	7. zjutraj	728.0 mm.	-15.6 C	sl. vzh.	obl.	0-00 mm
	2. popol.	728.8 mm.	-8.4 C	sl. szh.	obl.	
	9. zvečer	733.0 mm.	-10.6 C	brezv.	snež.	snež

Dne 14. januarja zjutraj megla, čez dan premebno, zvečer popolnoma oblačno. — Dne 15. januarja, pretrgoma sneženje. — Srednja temperatura obeh dni: -20.7° in -11.5°, oziroma za 18.8° in 9.0° pod normalom.

Dunajska borza

dné 16. januarja t. l.

	včeraj	danes
Papirna renta	98.40	98.50
Srebrna renta	97.95	98.25
Zlata renta	116.55	116.60
5% marčna renta	100.75	100.90
Akcije narodne banke	997.—	998.—
Kreditne akcije	318.—	320.75
London	120.65	120.70
Srebro	—	—
Napol	9.61	9.61
C. kr. cekini	5.68	5.68
Nemške marke	59.22 $\frac{1}{2}$	59.20

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto 4 gl. 60 kr.; za pol leta 2 gl. 30 kr.; za četrt leta 1 gl. 15 kr.

Sodar

dobi delo v tovarni za barve pri

Franu Pevcu

v Dolu (Lustthal).

(43-3)

Terezija Butorac udova Riibič

Dragotin Butorac,

c. kr. poštni oficijal,

poročena. (51)

Namesto posebnega naznanila.

KARL TILL

Ljubljana, Špitalske ulice št. 10.

Arabska guma, skledice za gumi, tablete za gumi, herbariji, krasopisne predloge, črtala od kavčuka, gosja peresa, škripčna peresa, kreda bela in barvasta, držala za kredo, črtala, črtani listi, brisalne deščice, brisalni gumi, pivnik, predloge za slikanje, kovinska tinta, milimeterski papir, glasbene mape, natorni gumi, natorni papir za risanje, nigrivorin, beležnice, beležne tablice, slikarske ploščice, škarje za papir, lepenka, klejne table, suhe barve, prozorno platno, prozorni papir, čopiči, portfeljni klinici, preparacijski zvezki, (1024) strgalni gumi. III. (19)

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod

iz voznega reda veljavnega od 1. oktobra 1892.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v **srednjeevropskem času.**

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Ob 6. uri 38 min. zjutraj osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 11. uri 55 min. predpoldne osebni vlak na Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 21 min. popoldan osebni vlak na Trbiž, Beljak, Celovec, Solnograd, Inomost, Pariz, Lino, Ischl, Budejovice, Plzenj, Marjine vane, Eger, Francove vane, Prago, Karlove vane, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Ob 7. uri 10 min. zjutraj osebni vlak iz Dunaja via Amstetten, Draždani, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marjinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Ischlja, Ljubna, Celovca, Franzensfeste, Trbiža.
Ob 4. uri 55 min. popoldne osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontablja, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak iz Dunaja, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontablja, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.).

Ob 7. uri 15 min. zjutraj v Kamnik.
„ 2. „ 10 „ popoldne v Kamnik.
„ 7. „ 00 „ zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.).

Ob 6. uri 35 min. zjutraj iz Kamnika.
„ 11. „ 08 „ popoldne iz Kamnika.
„ 6. „ 20 „ zvečer iz Kamnika.

Srednje-evropejski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minute naprej. (1208-10)

Štev. 559.

Razglas.

Pobiranje pasjega davka za 1893 leto pričelo se je s 1. januarjem letos in je plačati ta davek v okrožju Ljubljanskega mesta od vsakega psa, izimši one, kateri so za varstvo samotnih posestev neobhodno potrebni.

Lastniki psov naj si **najpozneje do 1. februarja t. l.** preskrbijo letošnje marke, ki se dolé pri mestni blaginici proti plačilu

4 gl. av. v.

Z ozirom na § 14. izvršilne naredbe o pobiranju pasjega davka, se lastniki psov opozarjajo, naj o pravem času vplačajo takso, ker bode konjač od 1. februarja t. l. počenši vse tiste pse polovil, ki se bodo nahajali na ulicah brez letos veljavne marke.

Mestni magistrat Ljubljanski

(43-2)

dné 9. januarja 1893.

Br. 83.

Razpis natječaja!

Ovim se отвара natječaj na mjesto obč. lečnika za zdravstveno okružje Buzet (Pinguente) — Roč (Rozzo) sa sielom u gradu Buzetu i ustanovljenom sužhom u pokrajinskom zakonu od 18. ožujka 1874.

S tim je mjestom skopčana godišnja plaća od for. 1000, a. v. i for. 200, u ime putne odštete za lečenje siromaka. Prvu će svotu primati u mjesečnim, a potomju u tromjesečnim obrocima, obje antecipatno kod mjestnog c. kr. poreznog ureda.

Služba traje tri godine, te će se obnavljati mučke izuzamši slučaja opovjedi, koju je isti obvezan dati tri mjeseca prije izminuća ugovornog roka.

Od molitelja se zahteva poznavanje hrvatskog ili slovenskog i talijanskog jezika, te će svoje molbe obložene odnosnim prilozima u smislu § 7. zakona 18. ožujka 1874 podneti na obč. poglavarstvo u Buzetu najdulje do 20. veljače (februarija) 1893.

U Buzetu (Pinguente), dne 13. siečnja 1893.

Predsjednik zdravstvenih delegata:

Flego.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Od št. 23897.

Razpis službe vratarja pri mestni klavnici.

Pri mestni klavnici popolniti je začasno službo

vratarja

z letno plačo 300 gl., prostim stanovanjem in službinsko obleko.

Kdor bode prosil za to službo dokaži, da ni star nad 35 let, da je trdnega zdravja in gledé vedenja na dobrem glasu, razun tega pa da zna dobro pisati in računati.

Tako opremljene prošnje je vlagati

do 31. januarja 1893. l.

pri podpisanem magistratu.

Magistrat dež. stolnega mesta Ljubljane,

dné 10. januarja 1893.

(40-2)

Kdor hoče uživati **dobrot jedino prave** — ne na pol sežgane in pakus imajoče

Kneipp-ove sladne kave

naj kupi le ono v **rudečih** štiriogelnatih zavojih **bratov Ölz** z varstvenima znamkama **slika in ponev**. — Če se primeša

Oelz-eva kaa

ki je, riznana na boljši in najizdatnejši primesek navadni kavi, dobi se **zdrava, cenena in hranilna kavina pijača**, ki daleko presega bobovo kavo, ki nima redilne vrednosti.

Bratje Ölz, Bregenz,

od preč. g. župnika Kneipp-a jedino pooblaščená tovarna za Kneipp-ovo sladno kavo v Avstro-Ogerski.

Dobiva se v vseh boljših trgovinah s kolonijalnim blagom.

Listina in tisk „Národne Tiskarne“.